

ریزازدیادی بادرنجبویه (*Melissa officinalis* L.)

Micropropagation of lemon balm

محمدصادق عربزادگان^۱، مریم تقی زاده^۲، فاطمه تقی زاده^۳

چکیده

بادرنجبویه *Melissa officinalis* L. از گیاهان معطری است که مردم بعضی سرزمینها از مدت‌ها پیش خواص دارویی آن را می دانستند و برای درمان برخی بیماریها از آن استفاده می کردند. از آنجاییکه در سالهای اخیر علاقه زیادی به مواد طبیعی معطوف شده و اکثر داروهای رایج مورد استفاده از منابع طبیعی استخراج می گردد و کمپانی های دارو سازی عمدتاً^۱ به مواد تولید شده از گیاهان وابسته اند کشت بافت گیاهی روش دیگری برای تکثیر تجاری گیاهان دارویی است و بطور وسیعی مورد استفاده واقع می شود. این پژوهش راهکار مناسبی برای تکثیر درون شیشه ای بادرنجبویه است که در آن با استفاده از ریزنمونه های شاخساره بطول 10 میلی متر و دیسک های پهنک برگ به قطر 10 میلی متر در شرایط گندزدایی شده انجام شد. از تنظیم کننده های رشد (بنزیل آدنین، بنزیل آمینوپورین، کینتین، ایندول بوتریک اسید، نفتالین استیک اسید، ایندول استیک اسید) در محیط کشت پایه موراشیگی و اسکوگ (M.S) که به آن 3٪ سوکروز و 8 گرم در لیتر آگار افزوده شده بود کشت شدند. ترکیب 0/1 میلی گرم در لیتر NAA، 1/5 میلی گرم در لیتر BAP و 0/01 میلی گرم در لیتر IAA، 1 میلی گرم در لیتر BA برای پرآوری شاخساره هر دو ریزنمونه مناسب ترین تیمار بودند. نتایج حاصل نشان داد که ریز نمونه های پهنک برگ نسبت به ریز نمونه های شاخساره واکنش بهتری در محیط درون شیشه ای نشان می دهند. ترکیب 0/01 میلی گرم در لیتر Kin، 0/5 میلی گرم در لیتر IBA و 1 میلی گرم در لیتر NAA، برای ریشه زایی طول ریشه و وزن تر ریشه مناسب ترین بودند. گیاهچه ها پس از سازگاری به محیط بیرون انتقال داده شدند.

کلمات کلیدی: بادرنجبویه، ریزازدیادی، تنظیم کننده های رشد، شاخساره، پهنک برگ.

¹ - مدرس دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرودشت

² - کارشناس ارشد زراعت دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک

³ - مربی کشاورزی مرکز آموزش فنی و حرفه ای جهرم

مقدمه

بادرنجبویه گیاهی معطر و دارویی با نام علمی *Melissa officinalis* L. و نام انگلیسی Lemon-balm از تیره Lamiaceae می باشد (1,2,4,5). این گیاه به صورت علفی، پایا، ساقه راست، بندرت خوابیده، به ارتفاع 30 تا 120 سانتیمتر، برگها پهن تا لوزی و یا بیضوی شکل، برگها متقابل، برنگ سبز تیره سطح آن ناصاف با برجستگیهای متعدد، گلها در زاویه برگها تشکیل می شوند. رویش این گیاه از طریق بذر به کندی صورت می گیرد. این گیاه در طول رویش به هوای گرم و نور کافی نیاز دارد. خاکهای غنی از ترکیبات کلسیم دار برای رویش این گیاه بسیار مناسب است. (1,2,3,4). منشاء این گیاه شرق و جنوب اروپا گزارش شده و در ایران در شمال (جنگل گلستان، گنبد کاووس، طالش) در آذربایجان (حسن بگلو) در غرب و تهران نیز می روید (2,5). اسانس این گیاه خاصیت تسکین دهنده، ضد ویروس و باکتری می باشد (8,2). همچنین برای درمان ناراحتیهای عصبی، مداوای بیماریهای معده و قلبی و روده ای که منشا عصبی دارند مورد استفاده قرار می گیرد (2,5). اسانس بادرنجبویه دارای ترکیبات با ارزش از جمله سیترال، سیترونال، ژرانیول، لینالول، استات اوگنول، اسیدرزماری و اسید کافیک می باشد (10,9,5,2,1). بررسی های مرجع شناسی گسترده ای که برای تدوین این پژوهش انجام شد نشان داد که تاکنون پژوهشی در زمینه کشت درون شیشه ای این گیاه با ارزش در ایران انجام نگرفته و یا گزارش نگردیده. مجد و ایرانبخش نشان دادند که با تغییر ترکیبات محیط کشت، مقدار نوع هورمونها و حتی تغییر شرایط فیزیکی (نور تاریکی و دما) می توان تولید متابولیت های ثانویه را در نمونه های حاصل از کشت در شیشه افزایش داد (7). همچنین دیباه در بررسی کشت درون شیشه ای گزنه دو پایه با تغییر هورمون های گیاهی در محیط کشت M.S بهترین اندام زایی را بوجود آورده است (3). سیلوا توانست با تغییر نوع هورمون های گیاهی مقدار روغن فرار را در بادرنجبویه تغییر دهد (13). تاورز در کشت درون شیشه ای بادرنجبویه موفق به پرآوری شاخساره از ساقه های جانبی با استفاده از تنظیم کننده های رشد شد (14). هورمونهای IBA، TDZ و

BAP پرآوری شاخساره و ریشه‌زایی شاخساره های تولید شده را در شرایط کشت درون شیشه‌ای تحریک می کنند (14،9). با توجه به عدم گزارشی از ایران در مورد کشت درون شیشه ای بادرنجبویه و نیاز مبرم به ترکیبات دارویی وارزشمند موجود در اسانس این گیاه همچون سیترال، سیترونلال ، ژرانیول و افزایش تولید متابولیت های ثانویه در نمونه های حاصل از کشت درون شیشه ای (کالوسها یا گیاهچه ها) ، کشت درون شیشه ای گیاه بادرنجبویه ، بهینه سازی شرایط آن و بررسی مقایسه ای بین گیاهان طبیعی ونمونه های حاصل از کشت درون شیشه ای از دیدگاه ههای مختلف ، از اهداف پژوهش حاضر می باشند.

مواد و روش ها

گیاهان دو ساله بادرنجبویه از کلکسیون گیاهان دارویی خانم حسن زاده تهیه و در گلخانه بخش باغبانی در گلدان کشت شدند. مخلوط خاکی یک سوم خاک رس، یک سوم ماسه و یک سوم کود حیوانی پوسیده برای این منظور به کار گرفته شد. دمای گلخانه 27 ± 3 درجه سانتی‌گراد با میانگین رطوبت نسبی $5 \pm 70\%$ تنظیم شد. پس از چهار هفته، گیاهچه ها شروع به تولید برگ و شاخه های جدید کردند که ساقه و برگهای جوان حاصل از آنها برای تهیه ریزنمونه های مورد استفاده به آزمایشگاه کشت بافت منتقل شدند. محیط کشت پایه M.S (11) با 8 گرم در لیتر آگار و 3 درصد سوکروز و هیپوکلریت سدیم (0/8 درصد وزن به حجم) مورد استفاده قرار گرفت. براساس آزمایش ها ، غلظت های 0/5، 1 و 1/5 میلی گرم در لیتر BA، 0/01 و 0/1 میلی گرم در لیتر IAA ، 0/5، 1، 1/5 و 2 میلی گرم در لیتر BAP ، 0/1 و 0/5 میلی گرم در لیتر NAA به همراه 8 گرم در لیتر آگار برای آزمایش های اصلی شاخه زایی انتخاب شدند. پژوهش های ریشه زایی پس از آزمایش های مقدماتی انجام شد. غلظت های 1/5، 1 و 0/5 میلی گرم در لیتر IBA ، 1، 0/5 و 0/1 میلی گرم در لیتر NAA ، 0/01 میلی گرم در لیتر Kin انتخاب شدند. پس از افزودن تمام مواد به جز آگار، حجم محلول با آب مقطر به میزان مورد نیاز رسانده شد و pH محلول روی 5/7 تا 5/8 تنظیم و سپس آگار اضافه شد و به اتوکلاو انتقال داده شدند. ظروف حاوی محیط کشت،

گلدان‌های حاوی ورمی کولایت برای سازگاری نمونه‌ها به مدت 20 دقیقه در اتوکلاو با دمای 121 درجه سانتی‌گراد و فشار بخار 1/5 کیلوگرم بر سانتیمتر مربع گندزدایی شدند. تمام ادوات شامل پنس‌ها، چاقوی آزمایشگاه و کاشی سرامیک درون ورقه‌های آلومینیومی پیچیده و سپس همراه چند عدد بشر برای آبکشی نمونه‌ها و بطری‌های حاوی آب مقطر در اتوکلاو به مدت 30 دقیقه با دمای 121 درجه سانتی‌گراد و فشار بخار 1/5 کیلوگرم بر سانتیمتر مربع گندزدایی شدند. نمونه‌های گرفته شده از گیاهچه‌های درون گلخانه درون یک بشر یک لیتری به همراه چند قطره مایع ظرفشویی به مدت نیم ساعت زیر آب جاری شستشو داده شدند و سپس چند بار دیگر در همان آب بدون اضافه کردن مایع ظرفشویی آبکشی شدند. پس از نیم ساعت شستشو، غوطه‌ور کردن نمونه‌ها در الکل اتیلیک 70٪ حجمی به مدت 1 دقیقه و پس از آن در محلول کلراکس (0/8 درصد وزن به حجم) به مدت 20 دقیقه نمونه‌ها به طور کامل گندزدایی سطحی شدند و هیچ گونه آلودگی درونی نیز مشاهده نشد. پس از گندزدایی سطحی و سه بار آبکشی با آب مقطر سترون شده، نمونه‌ها با یک پنس گندزدایی شده روی کاشی سرامیک از پیش گندزدایی شده منتقل شدند. با استفاده از چاقوی آزمایشگاه ریزنمونه‌های شاخساره به طول 10 میلی‌متر برای پرآوری تقسیم شدند. کالوس‌های تولید شده از کشت دیسک‌های برگ به قطر 10 میلی‌متر پس از 3 هفته روی بهترین محیط شاخه‌زایی زیرکشت شده و شاخساره‌های حاصله به همین ترتیب تا 4 زیرکشت برای ارزیابی قدرت شاخه‌زایی افزونه‌ها استفاده و نتایج پس از 8 هفته آنالیز شدند. برای ریشه‌زایی شاخساره‌های به دست آمده محیط کشت‌های یاد شده برای ریشه‌زایی در ریزنمونه‌ها پس از یک هفته در محیط حاوی تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی ریشه‌زایی به محیط‌های بدون این مواد منتقل شدند تا در صورت تشکیل سرآغازهای ریشه، طویل شدن ریشه‌ها در این محیط‌ها صورت گیرد و پس از 3 هفته شاخساره‌های ریشه‌دار شده و بدون ریشه در ورمی کولایت گندزدایی شده در معرض نور با شدت 2000 لوکس قرار گرفتند. برای سازگاری گیاهچه‌های ریشه‌دار شده به گلدان‌های حاوی مخلوط‌های خاکی گندزدایی شده، شامل ورمی کولایت، ماسه،

ماده آلی به نسبت حجمی مساوی یک سوم تحت شرایط رطوبت بالای 70٪ منتقل شدند. آبیاری گلدان‌ها به ترتیب با استفاده از آب معمولی به همراه نمک‌های M.S با غلظت یک هشتم به مدت یک هفته انجام شد. تمامی محلول‌های مورد استفاده در آبیاری حاوی 0/01 درصد قارچکش سیستمیک بنومیل بودند. به مرور درصد رطوبت را کم کرده و گیاهان با شرایط محیط بیرون سازگار و پس از 2 هفته به گلخانه منتقل شدند. پس از 6 هفته، میانگین های وزن تازه برگ، ریشه، میانگین تعداد کل برگ و تعداد شاخساره یاد داشت شدند. تمامی آزمایش‌ها به صورت فاکتوریل در قالب یک طرح کاملاً تصادفی برای شاخه زایی با 6 تکرار و هر تکرار با 4 ریزنمونه و ریشه زایی با 6 تکرار انجام گرفت. تمامی داده‌ها به صورت آماری تجزیه و مقایسه میانگین‌ها براساس آزمون چند دامنه ای جدید دانکن در سطح 1٪ توسط نرم افزار MSTATC انجام گرفت.

نتایج

شاخه زایی

پراوری شاخساره بین دو ریزنمونه شاخساره و دیسک های برگ در مرحله استقرار در سطح احتمال 1٪ دارای اختلاف معنی داری نمی باشد. محیط کشت حاوی BA با غلظت 0/5، 1، 1/5 میلی گرم در لیتر و IAA با غلظت 0/01 و 0/1 میلی گرم در لیتر در سطح احتمال 1٪ برای میانگین تعداد برگ و تعداد شاخساره دارای اختلاف معنی داری نبود. برهمکنش ریزنمونه و تنظیم کننده های رشد گیاهی طول شاخساره های تولید شده در سطح احتمال 1٪ معنی دار شد. اختلاف معنی داری در سطح احتمال 1٪ در میانگین وزن تر برگ در هر شاخساره بین ریزنمونه تک گره و نوک شاخساره مشاهده شد. محیط کشت حاوی BA با غلظت 1/5 میلی گرم در لیتر و IAA 0/01 میلی گرم در لیتر به طور معنی داری در سطح احتمال 1٪ نسبت به سایر تیمارها دارای وزن تر برگ بیشتری بود و نسبت به تیمار حاوی 0/5 میلی گرم در لیتر BA، 0/1 میلی گرم در لیتر IAA باعث افزایش وزن بیشتری شد. همچنین اختلاف معنی داری در سطح احتمال 1٪ در میانگین وزن تر ریشه در بین ریزنمونه‌ها مشاهده شد به طوری که در محیط‌های کشت حاوی BA با غلظت 1

میلی گرم در لیتر، 0/01 IAA میلی گرم در لیتر وزن تر ریشه بیشتری مشاهده شد. میانگین‌های تعداد برگ و تعداد شاخساره در سطح احتمال 1٪ معنی دار نشد. در پژوهش دیگری بیشترین تعداد شاخساره در غلظت 0/1 میلی‌گرم در لیتر NAA و 1/5 میلی‌گرم در لیتر BAP حاصل شد، ولی در مجموع غلظت‌های 0/5، 1، 1/5 و 2 میلی‌گرم در لیتر BAP به همراه 0/1 و 0/5 میلی‌گرم در لیتر NAA تفاوت معنی داری در سطح 1٪ بین تعداد شاخساره‌های تولید شده دیده نشد. همچنین، بیشترین وزن تر برگ در تیمار حاوی 0/1 میلی‌گرم در لیتر NAA به همراه 1/5 میلی‌گرم در لیتر BAP حاصل شد و نسبت به سایر تیمارها در سطح احتمال 1٪ تفاوت معنی داری داشتند. مشاهده شد که تیمار حاوی 1/5 میلی‌گرم در لیتر BAP به همراه 0/1 میلی‌گرم در لیتر NAA وزن تر ریشه بیشتری در سطح احتمال 1٪ نسبت به تیمار NAA با غلظت 0/5 میلی‌گرم در لیتر و BAP با غلظت 1 میلی‌گرم در لیتر داشت.

ریشه زایی

در این آزمایش مشاهده شد که درصد ریشه زایی در تیمار حاوی 1 میلی‌گرم در لیتر NAA 0/01 میلی‌گرم در لیتر IBA به همراه 0/01 میلی‌گرم در لیتر Kin دارای بیشترین مقدار می باشد. طول ریشه‌های تولید شده دارای اختلاف معنی داری در سطح احتمال 1٪ بود و مشاهده شد که طول ریشه‌ها در محیط کشت حاوی 1 میلی‌گرم در لیتر NAA و 0/01 میلی‌گرم در لیتر IBA به همراه 0/01 میلی‌گرم در لیتر Kin نسبت به سایر تیمارها دارای طول ریشه بیشتر بود. همچنین مشاهده شد که تیمار حاوی 1 میلی‌گرم در لیتر NAA و 0/01 میلی‌گرم در لیتر IBA به همراه 0/01 میلی‌گرم در لیتر Kin دارای وزن تر ریشه بیشتری در سطح احتمال 1٪ نسبت به تیمار NAA با 0/1 میلی‌گرم در لیتر و IBA با 0/5 میلی‌گرم در لیتر همراه با Kin با غلظت 0/01 میلی‌گرم در لیتر می باشد. داده‌ها نشان دادند که تیمار NAA با غلظت 1 میلی‌گرم در لیتر و IBA با غلظت 1/5 میلی‌گرم در لیتر به همراه Kin با غلظت 0/01 میلی‌گرم در لیتر

دارای وزن تر برگ بیشتری نسبت به تیمار NAA با 0/1 میلی گرم در لیتر ، IBA با 0/5 میلی گرم در لیتر به همراه Kin با 0/01 میلی گرم در لیتر می باشد.

بحث

نتایج این پژوهش نشان داد که BA با غلظت 0/5 تا 1/5 میلی گرم در لیتر، IAA با غلظت 0/01 و 0/1 میلی گرم در لیتر برای میانگین تعداد برگ و تعداد شاخساره اختلاف معنی داری مشاهده نشد ولی برای وزن تر برگ و وزن تر ریشه اختلاف معنی دار مشاهده گردیده که با پژوهش های انجام گرفته (5,6,12) در مورد بادرنجبویه توسط تاورز در تناقض است. همچنین از تنظیم کننده های NAA و BAP نیز جهت آزمایش استفاده گردید و نشان داده شد که غلظت های NAA و BAP به کار رفته در آزمایش تفاوت معنی داری برای تعداد شاخساره نشان ندادند که با نتایج به دست آمده از گزارش های پیشین (5,14,11) مطابقت دارد. بیشترین وزن تر برگ در محیط حاوی NAA با 0/1 میلی گرم در لیتر و BAP با 1/5 میلی گرم در لیتر به دست آمد که با نتایج گزارشات پیشین (14,11,8) مطابقت دارد. در این پژوهش وزن تر ریشه نیز اندازه گیری شد و مشاهده شد که محیط حاوی NAA با 0/1 میلی گرم در لیتر، BAP با 1/5 میلی گرم در لیتر بیشترین وزن تر ریشه نشان داد که با نتایج گزارشات پیشین (5,14) مطابقت دارد. بیشترین وزن تر برگ، وزن تر ریشه، طول ریشه و درصد ریشه زایی در محیط حاوی IBA با 0/5 میلی گرم در لیتر، NAA با 1 میلی گرم در لیتر همراه با Kin با 0/01 میلی گرم در لیتر تشکیل شد که با نتایج به دست آمده از گزارشات پیشین (15,10,6) مطابقت دارد. ولی در نوع اکسین و سایتوکینین تناقض دارد (12,6,15).

منابع:

1- اصغریان ، ب. 1374. بررسی گیاه شناسی و فیتوشیمیایی گیاه بادرنجبویه (پایان نامه دکترای داروسازی) دانشگاه علوم پزشکی اصفهان.

- 2- امیدبگی ، ر. 1383. تولید و فراوری گیاهان دارویی. انتشارات آستان قدس رضوی (به نشر).
جلد سوم. 397 صفحه.
- 3- دیباه ، مجد. 1385. بهینه سازی شرایط کشت در شیشه گیاه گزنه دوپایه. فصلنامه زیست شناسی دانشگاه آزاداسلامی واحد گرمسار. جلد او.ا. صفحه 20-13.
- 4- قهرمان ، ا. 1365. فلور رنگی ایران. انتشارات موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع. جلد نهم.
1064 صفحه.
- 5- کمیته تدوین فارما کوبه گیاهی ایران. 1381. فارما کوبه گیاهی ایران. انتشارات وزارت بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی. 795 صفحه.
- 6- گل پرور ، ا. 1385. کاربرد بیوتکنولوژی و ژنتیک مولکولی در اصلاح گیاهان دارویی. مجموعه مقالات اولین همایش منطقه ای گیاهان دارویی ، ادویه ای و معطر. دانشگاه آزاد اسلامی شهرکرد.
312 صفحه.
- 7- مجد ، ایرانبخش. 1373. ساختمان و فراساختمان سلول های بیوسنتزکننده آتروپین در گیاه شابیزک و اثر برخی عوامل محیطی بر میزان آتروپین در این گیاه (پایان نامه کارشناسی ارشد ، دانشگاه آزاداسلامی واحد تهران شمال).
- 8- Alicia, c. 2004. HPLC analysis of phenolic acids in *Melissa officinalis* L. Journal of liquid chromatography & Related Technologies. Vol. 24: 2647- 2659.
- 9- Annamaria, Me. And Andrea, B. 2004. Micropropagation of *Melissa officinalis* L. Plant cell, Tissue and organ culture. Vol. 57:199.
- 10- Carnat, A. P. 1998. The aromatic and polyphenolic composition of lemon balm tea. Pharmaceutica Acta Helvetiae. Vol. 72:301-305.
- 11- Murashige, T. and F. Skoog. 1962. Arrevised medium for rapid growth and bioassays with tobacco tissue cultures. Plant physiol. 15:473-479.
- 12- Rechinger, K. H. Lemon balm in: Rechinger, K. H.(ed). Flora Iranica. Graz: Akademische Druck-u. Verlagsanstalt.vol. 150:494-495.
- 13- Silva, S. 2005. Essential oil composition of *Melissa officinalis* L. In vitro produced under the influence of growth regulators. Journal of the Braz. Chem. Soc. Vol. 16 no. 6b.

14- Tavares, A.C.and Goncalves, M.T.1996. Micropropagation of *Melissa officinalis* L. through proliferation of axillary shoot. Plant cell Rep. 15:441-444.